



ת"פ 52849/09/16 - מדינת ישראל נגד עליזה אפללו

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 52849-09-16 מדינת ישראל נ' אפללו
28 מרץ 2017

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמת

עליזה אפללו

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד מאיה השילוני.

מטעם הנאשמת: בעצמה, ע"י עו"ד רינג' ד פרל - מטעם הסנגוריה.

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודאתה של הנאשמת, אני מרשיע אותה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן, הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים (שתי עבירות).

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ז, 28/03/2017 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1



גזר דין

הנאשמת הורשעה לפי הודאתה במיוחס לה בכתב אישום המתוקן.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן בשלהי שנת 2014, סמוך לאחר סיום קשר רומנטי בין הנאשמת למתלונן, שלחה הנאשמת למתלונן ולנהגו, מספר הודעות הכוללות תכנים בין היתר מאיימים וכן דברים אשר אינם הולמים בלשון המעטה.

באשר למתחם הענישה הראוי, הרי שיש לבחון הן את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה. באשר לנסיבות התרשמתי כי אכן מדובר בדברים שנאמרו מתוך סערת רגשות לנוכח נסיבות הפרידה בין הנאשמת למתלונן. אין להקל ראש בדברי האיום שנאמרו ואף בתכנים האחרים הכוללים אמירות פוגעניות למדיי, אך דווקא מן התכנים הללו ניתן ללמוד אודות סערת הרגשות הקשה בה הייתה שרויה הנאשמת באותה תקופה, כפי שאף ציינה היום כאן באולם בימ"ש.

מדיניות הענישה במקרים מסוג זה כוללת ענישה במנעד רחב, החל מאי הרשעה וכלה במספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בהתאם לנסיבות המקרה ונסיבות הנאשם. סבורני כי נסיבותיו הייחודיות של מקרה זה כשמדובר בשליחת הודעות על רקע קשר רומנטי קודם מתוך תחושה של נבגדות וכעס, אינם מחייבים ענישה ברף הגבוה של מתחם הענישה אשר אינו דומה למדיניות הענישה כפי שציינתי לעיל.

באשר לעונש הראוי, הנאשמת הודתה במיוחס לה, הביעה צער על מעשיה, מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2014 וכתב האישום הוגש בספטמבר 2016. לא מצאתי כל הסבר לשיהוי משמעותי זה בהגשת כתב האישום זה ולנוכח האמור לא ברורה לי עתירתה של המאשימה לעונש מאסר אף אם ירוצו בעבודות שירות.

בחלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות לא נטען כי נפתחו כנגד הנאשמת תיקים נוספים, עברה עובר למתואר בכתב האישום נקי לחלוטין. התרשמתי כי מדובר באישה נורמטיבית אשר זו מעידה אשר אינה מאפיינת את אורחות חייה ולכן לא מצאתי כל הצדקה להחמיר עמה כפי שעותרת המאשימה.

לא מצאתי לנכון להטיל עליה אף רכיב כספי לנוכח חלוף הזמן. הטלת פיצוי כספי והעברתו למתלונן בנסיבות מקרה זה מיותרת לחלוטין ועלולה לפתוח "פצעים" אשר ייתכן וכבר הגלידו מזמן.

עמדת הסנגורית מקובלת עליי, ולכן אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים שנים החל מהיום לא תעבור אחת העבירות בהן הורשעה בתיק זה.



ב. הנאשמת תחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך שנתיים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ז, 28/03/2017 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט